

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਹੱਦ ਨਹੀਂ, ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਵਸ਼ਿਵ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਲੈਣਾ ਇਹ ਵੀ ਵੰਡਰ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਕਸਿ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਵੀ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਨਾ ਆਵਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁੰਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੂਤ ਸੁਲਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਕੋਈ ਕ੍ਰਪਾ ਜਾਂ ਅਸੀਰਵਾਦ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਮਰੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਜੀਂਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮੈਂ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਤਿ ਤੇ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ।
- ਗੀਤ:- ਤੁਮੇ ਪਾਕੇ ਹਮਨੇ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਗੀਤ ਦੇ ਅੱਖਰ ਸੁਣ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਕੰਨੋਂ ਵੀ ਵੇਦਵਾਨ, ਪੰਡਤਿ, ਅਚਾਰਿਆ ਹਨ, ਕਸਿ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹਰ 5000 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਜਵਿ ਦਾ ਹਾਂ, ਉਵੇਂ ਦਾ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਵਿ ਦੇ ਹੋ ਉਵੇਂ ਦੇ ਹੋ - ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਵੇਖੋ ਰਾਵਣ ਦਾ ਕੰਨਾਂ ਪ੍ਰਛਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕੀ ਜਸਿਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਰਮਪਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਫਰਿ ਪਤਿ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਕਉ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਇਤਨੀ ਸਹਜਿ ਗੱਲ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਹੈ, ਜਸਿਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ - ਓ ਖੁਦਾ, ਹੇ ਰਾਮ... ਇਵੇਂ ਪੁਕਾਰਦੇ - ਪੁਕਾਰਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਹੁਣ ਉਥੇ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਮੁਆਫ.ਕਿ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਪਤਤਿ ਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਦੁਰਗਤੀ ਤੇ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸੂਰਵ ਦਾ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮੋਸ਼ਟ ਬਲਿਵਤ ਸਵੀਟ ਚਲਿਡਰਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫਰਿ ਉਹ ਹੀ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਣਗੇ। ਯਾਦ ਵੀ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਜਸਿ ਧਰਮ ਦੇ ਹਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਭਾਰਤ ਹੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਕੌਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸਰ੍ਵ ਸੀ। ਅਨੇਕਾਨੇਕ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਕੀ ਕਹੇਗਾ, ਕੋਈ ਕੀ। ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੌਣ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕੀ ਗੀਤਾ ਸ.ਵਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਹੀ ਗਾਈ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਗਾਈ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ੍ਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਾਰਾ ਖੇਲ੍ਹ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਇਹ ਸਭ ਰੂਪ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੀਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਜੋ ਚਾਹੁਣ ਸੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮਾਇਆ ਵੀ ਕੰਨੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਅੱਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਲਵਾਂਗੇ, ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ ਬਣਾਂਗੇ। ਕਲ ਹੋਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਹੋ ਕੰਨੋਂ ਚਲੇ ਗਏ, ਫਾਰਕਤੀ ਦੇ ਚੀਤੀ। ਮੰਮਾ ਨੂੰ ਮੋਟਰ ਵਿੱਚ ਘੁਮਾਉਂਦੇ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਅੱਜ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਵੇਂ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਇਵੇਂ ਡੰਗਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕਦਮ ਹੇਠਾਂ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੀਨ੍ਹਾਂ ਕਲਪ ਪਹਲਿ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਅੱਜਕਲ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਨਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਅਜਹਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਥੇ ਕੋਈ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਹੱਦਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਐਰੋਪਲੇਨ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸ਼ੂਟ ਕਰ ਦਵਾਂਗੇ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਇਹ ਵੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਰਥ ਬੋਝ੍ਹੀ ਨਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੋਬਰ ਬਾਬਾ ਤੇ ਫਰਿ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਇਹ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਬੋਝ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਕਰਕੇ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਸੁਖ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਪਾਰ ਸੁਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਹਾਰੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੇਰ ਹਨ। ਸਭ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਹਿ ਸਪੂਤ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਸਿ ਨੂੰ 5- 7 ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ - ਦੋ ਕਪੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੱਥਾ ਹੀ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ - ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਉਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਇੱਕਦਮ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਬੱਚੇ ਬਲਿਕੁਲ ਚਟ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਅਜਹੀ ਬਹੁਤ ਮਸਿਲ ਵੇਖੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੇਰਾ ਬਰਥ ਪਲੇਸ ਇਹ ਭਾਰਤ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਕਦਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਕਸਿ ਜਗ੍ਹਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੀਂਡ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਫਰਿ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਫਰਿ ਤੋਂ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਵਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਥਿ ਤੋਂ ਕਥਿ ਆਕੇ ਪਏ ਹਾਂ। 84 ਜਨਮ ਭੋਗਦੇ - ਭੋਗਦੇ ਇਹ ਹਾਲ ਆਕੇ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਨੂੰ ਤੇ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਾਰ ਅਤੇ ਜਤਿ ਦੀ ਖੇਡ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਹੀ ਇਹ ਖੇਡ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਪਾਰਟ ਹੈ - ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਭੋਗਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਨ੍ਹਾਂ ਸੁਖ ਹੋਰ ਕੋਈ ਭੋਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸਵਰਗ। ਇਹ ਹੈ ਨਰਕ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਸੁਖ ਕਾਗ ਵਸ਼ਿਟਾ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਅੱਜ ਲਖਪਤੀ ਹਨ, ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕੀ ਬਣਨਗੇ? ਕੁਝ ਪਤਾ ਬੋਝ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਾਪ

ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ, ਦੁਨੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਦਾ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਸੋਧੀ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਧਰਮਰਾਜ ਸਦਾ ਹੈ ਹੀ ਹੈ, ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ। ਸਤੀਸ਼ੁਗ ਤੁਰੇਤਾ ਵੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਧਰਮਰਾਜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਅਰਥ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਪਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਗੀਤਾ ਵੱਚ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਲਖਿ ਦੰਤਾ ਹੈ - ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਰਪਣਮ। ਰਟਿਰਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਰਪਣਮ ਕਹਿਣਾ ਰੋਗ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਅਰਪਣ ਕਹਿਣਾ ਠੀਕ ਹੈ। ਸ੍ਰੀਗਣੇਸ਼ ਅਰਪਣ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਮਲਿੰਗਾ ਨਹੀਂ। ਫਰਿ ਵੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਦੰਦਾ ਆਇਆ ਹਾਂ ਸਭਨੂੰ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਆਏ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਹੁਣ ਹੈ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵੱਚ ਜੋ ਵੀ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦੰਦੇ ਹਨ। ਕਲਾ ਉਤਰਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਮਲਿੰਦਾ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਮਲਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਅਖੰਡ ਰਾਮਰਾਜ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਗੇ ਉਥੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਰਾਜ ਤਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਜੋ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਪ੍ਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਫਰਿ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹਿ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੱਚਾ ਬਾਬਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਨਾਲੋਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਸਿਦੀ - ਜੋਗਰਾਫੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੀਨੀ ਜਬਰਦਸਤ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੇ ਫਰਿ ਹੀਸਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਦੇ ਦੰਤਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਚੱਕਰ। ਪਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਇਹ ਮੁੱਖ ਚੰਤਰ ਹਨ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਝਾੜ ਅਤੇ ਚੱਕਰ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਸ.ਸਤਰਾਂ ਵੱਚ ਤਾਂ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਲਖਿ ਦੰਤੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਸੂਤ ਹੀ ਮੁੰਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਵਿਏ ਕਸਿ ਤੋਂ ਸੂਤ ਸੁਲਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਸਨਮੁੱਖ ਖੁਦ ਆਏ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਡਰਾਮੇ ਨਾਲ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਮੈਂ ਆਵਾਂ ਹੀ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀ ਆਕੇ ਮੇਰੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਜੀਂਦਾ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਜਾਂ ਕਸਿ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਦੇਵਾਂ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਤੇ ਕ੍ਰਪਾ ਕਰੋ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਕ੍ਰਪਾ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਲਈ ਬੋੜ੍ਹੀ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਰਵਾਦ ਕਰੋ - ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਘਾਟਾ ਨਾ ਪਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ, ਹੋ ਪਤੀਤ - ਪਾਵਨ ਆਵੇ। ਦੁਖਹਰਤਾ ਸੁਖਕਰਤਾ ਆਓ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਦੁਖਹਰਤਾ ਤਾਂ ਡਾਕਟਰ ਲੋਕ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਇਸਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕੀ! ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਾਓ ਜਾਂ ਸ.ਤੀ ਦੇਵੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਆਕੇ ਚੰਗਾ ਕਰੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਸ.ਤੀ ਜਾਂ ਮੁਕਤੀ ਤਾਂ ਮਲਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਪਾਰਟ ਤਾਂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਜੋ ਪਾਛੋ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ.ਤੀ ਕੀਨੀ ਮਲਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਕਤ ਤੇ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚ ਰਹੇ ਨਾ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਪਾਰਟ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਪਛਿੜੀ ਵੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਛਿੜੀ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਿੜੀ ਵੱਚ ਹੀ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਝਾੜ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਤਰ ਆਦਿ ਜੋ ਬਣਾਏ ਹਨ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਵੀ ਚੰਤਰ ਨਕਿਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨਕਿਲਣਗੇ। 84 ਦਾ ਵਸਿਤਾਰ ਝਾੜ ਵੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਚਕ੍ਰ ਵੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਸੀੜੀ ਕੱਢੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਜਵਿ ਬੁੱਧ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਹੈ ਪਰਮਪਤਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਸ.ਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਨ ਦਵਾਰਾ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਚ ਹਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲੋਂ - ਪਹਿਲੋਂ ਵਸਿਵ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੋਬਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਗੀਤਾ ਵੱਚ ਤੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਖੁਦ ਹੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਟ੍ਰੇਨ ਵੱਚ ਵੀ ਮੁਸਾਫਰੀ ਕਰਦੇ, ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਨ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਣਗੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਧਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਭੁੱਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਰਿ ਵੀ ਇਸਨੇ ਗੀਤਾ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵਚਾਰ ਕਰੋ ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਸਿ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਜਸਿ ਤੋਂ ਵਸਿਵ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫਰਿ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਭੁੱਲ ਕੀਉ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ 16 ਘੰਟੇ ਫਰੀ ਦੰਦਾ ਹਾਂ, ਬਾਕੀ ਆਪਣੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰੋ। ਆਪਣੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹੋ ਗੋਇਆ ਵਸਿਵ ਦੀ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਕਰੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 8 ਘੰਟੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵੱਚ 8 ਘੰਟੇ ਯਾਦ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਜਦੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਉਦੋਂ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਰਵਸਿ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਸ਼ਣ ਬਹੁਤ ਫਸਟਕਲਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਯੋਗ ਬਲਿਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੋਗ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰਿ ਤੇ ਵਕਿਰਮਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਬਹੁਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਵੇਰੇ ਉਠ ਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। 2 ਤੋਂ 5 ਤੱਕ ਹੈ ਫਸਟਕਲਾਸ ਵਾਯੂਮੰਡਲ। ਆਤਮਾ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਸਿਨੂੰ ਨੀਂਦ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਨਿਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਹ ਹੈ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਮੰਤਰ। ਅੱਛਾ!

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਤਿ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੋਧੀ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਹੋਕੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਸਭ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਪੂਤ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 8 ਘੰਟੇ ਯਾਦ ਵੱਚ ਜਰੂਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ - ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਵਕਿਰਮਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਉਤਾਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਪੁਰਾਸ਼ਰਥ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਯੂਜ਼ ਕਰ ਸਦਾ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਭਵ:

ਕਈ ਵਾਰ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥੀ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਹਾਰਨ ਵੱਚ ਜਾਂ ਅਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵੱਚ ਚੰਗੀ ਢਾਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗਲਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹਾਲੇ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥੀ ਹਾਂ । ਲੇਕਿਨ ਅਸਲ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥੀ ਕਦੇ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਖਾਂ ਸਕਦੇ ਕਾਉਂਕਿ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਹੈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ ਮਤਲਬ ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਚਲਣਾ । ਇਵੇਂ ਆਤਮਕਿ ਸਥਿਤੀ ਵੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸ਼.ਾਰਥੀ ਤਾਂ ਸਦਾ ਮੰਜਲਿ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਚਲਦੇ ਹਨ । ਉਹ ਕਦੇ ਰੁਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਹਮਿਤ ਹੁਲਾਸ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੀ ਸਮ੍ਰਤੀ ਵੱਚ ਰਹੋ, ਇਹ ਸਮ੍ਰਤੀ ਹੀ ਮਾਲਕਿਪਨ ਦੀ ਸਮ੍ਰਤੀ ਦਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ।
